



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Pr-642/2023-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Antonije Prlenda, Kupreška 47, 21000 Split, OIB: 95825933753, zastupane po punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, Spinčićeva 1, 21000 Split, OIB: 51401063283, zastupanog po punomoćnicima, odvjetnicima iz OD Mihočević&Bajs d.o.o. Zagreb, radi isplate, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice i zamjenika punomoćnika tuženika prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 22. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljici razliku manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.06.2018.g. do 30.09.2024.g. u ukupnom iznosu od 5.021,74 EUR bruto zajedno s pripadajućom: zakonskom kamatom koja na iznos od 60,86 EUR koja teče od 15. srpanj 2018. zakonskom kamatom koja na iznos od 58,35 EUR koja teče od 15. kolovoz 2018. zakonskom kamatom koja na iznos od 45,05 EUR koja teče od 15. rujan 2018. zakonskom kamatom koja na iznos od 59,91 EUR koja teče od 15. listopad 2018. zakonskom kamatom koja na iznos od 80,51 EUR koja teče od 15. studeni 2018. zakonskom kamatom koja na iznos od 81,69 EUR koja teče od 15. prosinac 2018. zakonskom kamatom koja na iznos od 74,13 EUR koja teče od 15. siječanj 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 83,93 EUR koja teče od 15. veljača 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 86,10 EUR koja teče od 15. ožujak 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 88,15 EUR koja teče od 15. travanj 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 84,16 EUR koja teče od 15. svibanj 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 84,25 EUR koja teče od 15. lipanj 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 79,07 EUR koja teče od 15. srpanj 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 88,56 EUR koja teče od 15. kolovoz 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 79,68 EUR koja teče od 15. rujan 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 86,19 EUR koja teče od 15. listopad 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 15,71 EUR koja teče od 15. studeni 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 52,33 EUR koja teče od 15. svibanj 2020.

zakonskom kamatom koja na iznos od 67,05 EUR koja teče od 15. lipanj 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 78,47 EUR koja teče od 15. srpanj 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 86,96 EUR koja teče od 15. kolovoz 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 77,60 EUR koja teče od 15. rujan 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 90,75 EUR koja teče od 15. listopad 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 90,75 EUR koja teče od 15. studeni 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 86,00 EUR koja teče od 15. prosinac 2020.
zakonskom kamatom koja na iznos od 90,71 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 80,66 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 85,79 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 76,22 EUR koja teče od 15. travanj 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 40,63 EUR koja teče od 15. svibanj 2021.
zakonskom kamatom koja na iznos od 85,51 EUR koja teče od 15. kolovoz 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 81,97 EUR koja teče od 15. rujan 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 75,31 EUR koja teče od 15. listopad 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 91,07 EUR koja teče od 15. studeni 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 82,44 EUR koja teče od 15. prosinac 2022.
zakonskom kamatom koja na iznos od 84,67 EUR koja teče od 15. siječanj 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 85,51 EUR koja teče od 15. veljača 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 89,49 EUR koja teče od 15. ožujak 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 89,63 EUR koja teče od 15. travanj 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 85,28 EUR koja teče od 15. svibanj 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 84,49 EUR koja teče od 15. lipanj 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 83,86 EUR koja teče od 15. srpanj 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 90,56 EUR koja teče od 15. kolovoz 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 87,77 EUR koja teče od 15. rujan 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 94,11 EUR koja teče od 15. listopad 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 94,82 EUR koja teče od 15. studeni 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 90,16 EUR koja teče od 15. prosinac 2023.
zakonskom kamatom koja na iznos od 85,38 EUR koja teče od 15. siječanj 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 88,43 EUR koja teče od 15. veljača 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 92,25 EUR koja teče od 15. ožujak 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 155,48 EUR koja teče od 15. travanj 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 142,25 EUR koja teče od 15. svibanj 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 143,75 EUR koja teče od 15. lipanj 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 158,25 EUR koja teče od 15. srpanj 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 142,67 EUR koja teče od 15. kolovoz 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 135,34 EUR koja teče od 15. rujan 2024.
zakonskom kamatom koja na iznos od 161,07 EUR koja teče od 15. listopad 2024. do isplate, koja se kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za

svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena, bez zakonskih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

II/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici parnični trošak u iznosu od 3.275,00 EUR na račun punomoćnika tužiteljice odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN:HR7924070001100242568, sa kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2.ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi zaprimljenoj pred ovim sudom dana 14. srpnja 2023. navodi da je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu zdravstveni djelatnik – viša medicinska sestra/tehničar na Klinici za ženske bolesti i porode. Navodi da joj je radni odnos reguliran Zakonom o radu (dalje: ZOR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (dalje: KU), te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (dalje: TKU). Ističe da je obavljajući poslove svog radnog mjesta dužna nakon završetka svog radnog vremena ostati dodatnih 30 minuta kako bi obavila primopredaju službe, a koji rad da joj od strane tuženika nije evidentiran i isplaćen. Nadalje se navodi da je odredbom iz čl. 28. st.8. KU-a propisano da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta prije početka radnog vremena. Ističe se da je Zaključkom broj 108 sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU-a održane 17.02.2023.g. zauzeto tumačenje da radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme primopredaje službe smatra se radnim vremenom pri čemu vrijeme primopredaje službe, koja ne može biti duže od 30 minuta, mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu. Ako temeljem takvog rada, radnik ostvari veći broj sati rada od redovitog mjesečnog fonda radnih sati, ističe se da mu se ti sati mu se obračunavaju kao prekovremeni rad. Odlukom tuženika od 28. prosinca 2022. da je utvrđeno da se višak iznad mjesečnog fonda sati plaća kao prekovremeni rad. Navodi se da prema tome, tužiteljica ima pravo da joj se sati odrađeni prilikom primopredaje službe obračunaju i isplate kao prekovremeni rad. Međutim, tuženik da prilikom obračuna i isplate plaće tužiteljici nije uzeo u obzir sate odrađene prilikom primopredaje službe koji se obračunavaju kao prekovremeni rad, što da ima za posljedicu pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća

i to naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad. Naime, da sukladno odredbi iz čl. 81. ZOR-a, radnik ima pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca, odnosno sukladno odredbama čl.58.st.1.TKU-a (NN 128/17, 47/18, 123/19, 66/2020) i da sukladno čl.57.st.1.TKU-a (NN 56/22, 127/22) radnik ima pravo na naknadu za bolovanje u visini od 85% njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje. Navodi se da tužiteljica ima potraživanje prema tuženiku iz osnove manje isplaćene plaće u bruto iznosu jer da tuženik nije plaćao primopredaju službe, te da je pogrešno obračunao i isplatio naknadu plaće za godišnji odmor i bolovanje. Tužiteljica je konačno uredila tužbeni zahtjev podneskom od 9. lipnja 2026. (list 355-363 spisa), a kojim potražuje razliku manje isplaćene plaće i naknade plaće u iznosu od 5.021,74 EUR.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 23. studenog 2023. (list 12-13 spisa) navodi da u cijelosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe da je netočan navod iz tužbe kako tužiteljica na kraju svakog radnog dana ostaje dodatnih 30 minuta radi primopredaje službe. Poneki radnici, ponekad, najčešće nakon dežurstva ili rada u turnusu da budu zaduženi za primopredaju službe i da stoga ostanu malo duže nakon isteka radnog vremena, a da je nekada to 5 minuta, nekada 30 minuta, svakako maksimalno 30 minuta. Dakle, ističe da niti jedan radnik tuženika ne ostaje svakog dana nakon radnog vremena 30 minuta duže radi primopredaje službe pa tako ni tužiteljica, te da samo radnici koji su za to zaduženi ponekad vrše primopredaju službe u trajanju od maksimalno 30 minuta. Ističe da je na tužitelju teret dokaza da je svaki od cca 1000 radnih dana u utuženih 5 godina bio zadužen za primopredaju i da je baš svaka primopredaja trajala 30 minuta. Ističe nadalje da je čl. 28 st. 8 i 9 Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja tj. čl. 9 Dodatka II Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja propisano da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena te da se organizacijom rada određuje osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe. Također, navodi da je konačno primopredaja pravno regulirana tek Dodatkom II Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 92/2019) koji da je stupio na snagu 1. rujna 2019. pa da je i iz tog dodatnog razloga tužbeni zahtjev neosnovan za onaj dio koji se odnosi na razdoblje prije 1. rujna 2019. Istaknut je i **prigovor pravomoćno presuđene stvari** te je navedeno da je tužiteljica već tužila tuženika po istom pravnom osnovu u predmetima ovog suda Pr-3040/2020 i Pr-832/2019.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom obračunske isprave za isplatu plaće za listopad 2017. (list 4-5 spisa); Zaključka sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja održane 17. veljače 2023. (list 7 spisa); Odluke tuženika od 28.12.2022. (list 8 spisa); Pravilnika o radu tuženika, izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca (NN 73/17), izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca (NN 55/24), primjeraka ugovora o radu kakve je tuženik sklapao s radnicima u utuženom razdoblju (list 58-100 spisa); dopisa odvjetnice Martine Radić Šunjić i Marija Skejića KBC-u Split od 27. ožujka 2024. (list 127-130 spisa); e-mail korespondencije-dostava dokumentacije/podataka prema traženju iz dopisa od 27.03.2024. (list 131-140 spisa);

dopisa KBC Split odvjetnici Martini Radić Šunjić od 28.03.2024. uz poštansku povratnicu (list 141-142 spisa); izvatka o bolovanju zaposlenika (list 144 spisa); platnih lista i evidencija radnog vremena za tužiteljicu (list 177-306 spisa); nalaza i mišljenja Centra za vještačenja (list 312-327 spisa); Izveden je i dokaz saslušanjem tužiteljice na ročištu od 16. lipnja 2025. (list 115-116 spisa). Sud je nekoliko puta pozivao radi saslušanja svjedoke koje je predložio tuženik i to Jelenu Jerković, kojoj se dostava vraćala s naznakom: "obavješten, nije podigao pošiljku" te Ivanku Ercegović, koja iako uredno pozivana, nije pristupala na ročišta pred sudom, a svoje izostanke nije pravdala. Pregledana je i sudska praksa dostavljena u spis.

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti je osnovan.

5. Predmet ovog postupka je potraživanje tužiteljice za razdoblje od 01. lipnja 2018. godine do 30. rujna 2024. s osnova razlike manje isplaćene plaće s osnova primopredaje dužnosti te posljedično neisplaćene naknade za godišnji odmor i bolovanje.

6. Među strankama nije sporno, a što proizlazi i iz iskaza saslušane tužiteljice te nalaza i mišljenja Centra za vještačenja da je ista radila kod tuženika kao viša medicinska sestra na Klinici za ženske bolesti i porode u utuženom razdoblju.

7. Među strankama je sporno pripada li tužiteljicu pravo na isplatu razlike plaće za utuženo razdoblje od 01. lipnja 2018. do 30. rujna 2024. godine s osnova primopredaje dužnosti, te posljedično naknade za godišnji odmor i bolovanje po tim osnovama, te da li je osnovan prigovor presuđene stvari istaknut od strane tuženika. Tužiteljica je nesporno zastupana po punomoćnici Martini Radić Šunjić, budući je ista na ročištu potvrdila činjenicu da je opunomoćila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić odvjetnicu u Splitu da je zastupa u predmetnoj pravnoj stvari., a čime su otklonjeni svi prigovori u pogledu punomoći koju je ista izdala navedenoj odvjetnici i koja prileže spisu (list 6 spisa). Neosnovan je i prigovor presuđene stvari istaknut u podnesku tuženika od 27.11.2024.godine budući je u predmetu pod brojem Pr-3040/2020-5 od 02.02.2022.godine donesena presuda na temelju priznanja, a riječ o predmetu vezanom za potraživanje uvećanje osnovice plaće od 6%, te je navedena presuda postala pravomoćna 26.03.2022.godine, do je u predmetu broj Pr-832/19 od 08.travnja 2021.godine riječ o postupku radi potraživanja s osnova otežanih uvjeta rada i iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi, a u kojem je odluka postala pravomoćna 22.04.2021.godine a ovršna 30.04.2021. Navedene predmete je ovaj sud pregledao te obzirom da je u ovom predmetu riječ o potraživanju po osnovi primopredaje službe i posljedično naknade za godišnji odmor i bolovanje vezano za navedeno, a koji pravni osnov je potpuno drukčiji od pravnog osnova u navedenim predmetima neosnovan je prigovor pravomoćno presuđene stvari (članak 333.stavak 2. ZPP-a) istaknut od strane tuženika u podnesku od 27.11.2024.godine. Neosnovan je i prigovor promašene pasivne legitimacije istaknut u podnesku tuženika od 23.10.2025.godine budući tuženik je poslodavac tužiteljice, a riječ je o radnom sporu vezano za isplatu razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće pa je u tom smislu tuženik pasivno legitimiran.

8. Iz pregledane obračunske liste plaće tužiteljice, a koja se odnosi na plaću tužiteljice za studeni 2019. (list 4 spisa) nedvojbeno proizlazi da navedena obračunska lista ne sadržava podatke o isplatama s osnova primopredaje dužnosti.

9. Iz pregledanog Zaključka sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenja Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja održane 17. veljače 2023. godine (list 7 spisa) proizlazi iz Zaključka broj 108. sa te sjednice da je navedeno da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena. Navodi se da se organizacijom rada određuje osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe, a da je poslodavac zadužen za vođenje evidencije o radnom vremenu, odnosno prisutnosti radnika na radnom mjestu. Istaknuto je u ovom zaključku da se radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme primopredaje službe smatra radnim vremenom pri čemu da vrijeme primopredaje službe koje ne može biti duže od 30 minuta mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu, te je navedeno da ako temeljem takvog rada radnik ostvari veći broj sati rada od redovnog mjesečnog fonda radnih sati da mu se ti sati obračunavaju kao prekovremeni rad.

10. Iz pregledane Odluke tuženika, Klasa: 113-01/22-01/151, Ur.broj: 2181-147-01/GB-22-1 od 28.prosinca 2022. godine (list 8 spisa) proizlazi da je tuženik naveo da se pod izrazom primopredaja službe podrazumijeva međusobna komunikacija između liječnika i međusobna komunikacija između medicinskih sestara, a u svrhu predavanja informacija o pacijentima o kojima skrbe u službi dežurstva i turnusu. U odluci je istaknuto da primopredaju službe obavljaju liječnici i medicinske sestre koje izlaze iz dežurstva odnosno turnusa, te je istaknuto da liječnike i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe određuje voditelj odnosno glavna medicinska sestra ustrojstvene jedinice. Navodi se da primopredaja službe u ustrojstvenoj jedinici na bolničkom odjelu traje 20 minuta, a u jedinicama intenzivnog liječenja 30 minuta, te da se vrijeme primopredaje službe dodatno evidentira u evidenciji radnog vremena liječnika i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe te da se zbraja sa ostalim satima odrađenog rada u tekućem mjesecu, a da se višak iznad mjesečnog fonda sati plaća kao prekovremeni rad. Navedeno je da ta odluka stupa na snagu i da se primjenjuje počevši od 01. siječnja 2023. godine. Ova odluka je prema podacima iz iste dostavljena predstojnicima/ pročelnicima/voditeljima klinika, kliničkih zavoda i zavoda, glavnim medicinskim sestrama/tehničarima klinika, kliničkih zavoda i zavoda, dr.sc. Krešimiru Dolić, dr. sc. Slavici Dajak, Ivanki Ercegović, mag.med.techn., Gordani Bolanča dipl. iur, te Biljani Berda, univ.spec.ecc.

11. Tužiteljica u svom iskazu danom na ročištu od 16. lipnja 2025. navodi da je u utuženom razdoblju radila kod tuženika kao viša medicinska sestra na Klinici za ženske bolesti i porode te da još uvijek radi na tom radnom mjestu. Ista navodi da je ranije radila u turnusima 12-24-12-48, a negdje od rujna 2019. da radi samo kroz jutro. Navodi da svakodnevno obavlja primopredaju dužnosti te da je obavljala primopredaju i kad radi ujutro i kad radi u turnusu te da kad radi u turnusima da radi od 7:00 do 19:00 i od 19:00 do 7:00 i da se primopredaja vrši kolegici koja dolazi u smjenu na kraju smjene u 7:00 ujutro i 19:00 navečer. Ističe da kad je radila u turnusima da je radila u Intenzivnoj jedinici na odjelu i da je navedena primopredaja na tom odjelu trajala od pola sata do 45 minuta i da se radi o poslu koji je dosta zahtijevan, U odnosu na činjenicu kome primopredaje dužnost kad radi kroz jutro, ista navodi da kad radi ujutro

da prima službu od noćne smjene, a kad odlazi u 15:30 iz jutarnje smjene da primopredaje službu smjenskim sestrama. U odnosu na činjenicu što tužiteljica obavlja tijekom primopredaje dužnosti, ista navodi da se radi o 10 soba na odjelu po 2 pacijenta te da predaje službu od pacijenta do pacijenta vezano za njegovo stanje i laboratorijske pretrage, a da ona mora voditi računa i o svemu što je vezano za lijekove. Nadalje tužiteljica navodi da sve što je vezano za primopredaju se vodi usmenim putem i prenosi usmenim putem, a i unosi u BIS (bolnički informacijski sustav). Tužiteljica navodi da tuženik u evidencijama radnih sati nije vodio evidenciju o primopredaji službe, te da ista nije mogla ni kroz svoje obračunske liste primijetiti da bi joj bili evidentirani sati provedeni u primopredaji. Navodi da nije postojala od strane bolnice posebna osoba – voditelj na ovom odjelu gdje ona radi, a zadužena za vođenje i organiziranje primopredaje službe. Navodi da radi sa ležećim pacijentima te da joj je poznato odnosno da je dobila informaciju da se od 01.01.2025. primopredaja evidentira i isplaćuje. Tužiteljica navodi da joj u prosjeku primopredaja traje 20 minuta. Tužiteljica navodi da ona radi samo jutro, te je radno vrijeme jutarnje smjene od 6.00 - 14.00 i poslijepodnevne od 14.00 - 22.00, ali da je ona glavna sestra na odjelu i radi samo jutarnju smjenu od 7.00 - 15.00 sati. Vezano za upit znači li to da se vaša smjena od 14.00-15.00 poklapa sa popodnevnom smjenom sat vremena, tužiteljica navodi da ne jer da ona nema sestru u popodnevnoj smjeni već da ona primopredaje službu po završetku jutarnje smjene smjenskoj sestri koja radi u turnusu. Navodi da je prosječno trajanje primopredaje na odjelu intenzivne njege gdje je radila prije trajala prosječno 30 minuta, a nekad i 45 minuta, da se radi o 9 kompleksnih bolesnika te da se trebalo prenositi sve što se prebacilo na sami odjel.

12. Dodatak II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 92/2019), a koji je zaključen 27.09.2019. godine, te koji je prema odredbi članka 34. tog Dodatka u primjeni od 01.09.2019. godine (osim članka 12. koji je u primjeni od 01.01.2020.godine) je izmijenjen članak 28. KU/18 na način da se istome dodaju stavci 8. i 9. i to stavak 8. koji glasi da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena, te stavak 9. koji glasi da se organizacijom rada određuje osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe. Nadalje, Zaključkom broj 108. sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU-a održane 17.02.2023.godine (list 6 spisa) zauzeto je tumačenje da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena, te da se organizacijom rada određuje osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe. Također je navedenim Zaključkom zauzeto shvaćanje da je poslodavac zadužen za vođenje evidencije o radnom vremenu, odnosno prisutnosti radnika na radnom mjestu. Nadalje je ovim zaključkom zauzeto shvaćanje da radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme službe se smatra radnim vremenom pri čemu vrijeme primopredaje službe koje ne može biti duže od 30 minuta mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu, te ako temeljem takvog rada radnik ostvari veći broj sati rada od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, ti sati mu se obračunavaju kao prekovremeni rad.

13. U odnosu na potraživanje neisplaćene naknade za godišnji odmor i bolovanje za utučeno razdoblje od 01. lipnja 2018. godine do 30. rujna 2024. kao posljedice toga što tuženik prilikom obračuna i isplate plaće tužiteljice nije uzeo u obzir sate odrađene prilikom primopredaje službe, temeljem odredbe članka 58. stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18,

123/19, 66/2020- u daljnjem tekstu TKU-a), te članka 57.stavka 1. navedenog TKU-a ("NN" 56/22, te 127/22) je propisano da radnik ima pravo na naknadu za bolovanje u visini od 85% njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje. Temeljem odredbe članka 34. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 29/18) je propisano da radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca ako je to za njega povoljnije.

14. Vezano za predmetni postupak prvenstveno je potrebno istaći da je sukladno odredbi članka 5. Zakona o radu ("NN" 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23- u daljnjem tekstu ZR-a) poslodavac dužan voditi evidenciju o radnicima koji su kod njega zaposleni, a koja evidencija mora sadržavati i podatke o radnicima i o radnom vremenu. Ovo je razvidno i iz članka 8. izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima ("NN" 73/17), te iz članka 13.stavka 1. izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24), Pravilnika iz kojeg je jasno razvidno da evidencija o radnom vremenu radnika mora sadržavati osim podataka o radniku i podatke o početku i završetku radnog vremena. Temeljem odredbe članka 135.stavka 4. ZR-a u slučaju spora u vezi s radnim vremenom, ako poslodavac ne vodi evidenciju iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona na propisani način, teret dokazivanja radnog vremena je na poslodavcu. Tuženik je bio u obvezi voditi sve propisane podatke u evidenciji o radnom vremenu i sukladno onome što je bilo propisano pravilnikom koji je važio u utuženom razdoblju i to Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima ("NN" 73/17), a koji pravilnik je prestao važiti donošenjem Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24), a koji je stupio na snagu dana 01.10.2024.godine. Prema odredbi članka 8.stavka 1. ranije važećeg Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima tuženik je kao poslodavac bio dužan voditi i evidencije o radnom vremenu s točnim početkom i završetkom rada, a odredbom članka 8. stavka 2. tog Pravilnika je bilo propisano da je poslodavac osim podataka iz stavka 1. ovog članka dužan voditi i posebne podatke o radnom vremenu od kojih ovisi ostvarivanje pojedinih prava iz radnog odnosa odnosno u vezi sa radnim odnosom kao što su primjerice prekovremeni radni sati provedeni u primopredaji dužnosti. Podjednako je propisano i novovažećim Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencija o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24) i to odredbom članka 13.stavak 1. i 2. tog Pravilnika. U odnosu na sve navedeno potrebno je istaći da je tuženik dostavio ovom sudu, uz podnesak od 08.12.2025..platne liste i evidenciju radnog vremena za utuženo razdoblje od 01. lipnja 2018.godine do 30.09.2024., a koje činjenice je utvrdio i Centar za vještačenja u svom nalazu i mišljenju. U navedenom utuženom razdoblju od 01.06.2018.godine pa sve do 30.09.2024 iz navedenih pregledanih platnih podataka-evidencija o radnom vremenu koje su dostavljene od strane tuženika u predmetni spis proizlazi da navedene evidencije sadržavaju samo podatke od početku i završetku rada, a ne i o radnom vremenu provedenom u primopredaji službe budući iste ne sadrže posebnu rubriku primopredaje službe. Prema podacima sa lista 3 nalaza i mišljenja Centra za vještačenja (list 316-317 spisa) proizlazi da vještakinja Ines Lozić ističe da je tuženik u pravilu vršio obračune koji se dovode u vezu sa primopredajom službe tek počevši od siječnja 2023.godine na način da se u evidencijama rada gdje je primjenjivo iskazuje završetak rada za 30 minuta

nakon uobičajenog radnog ciklusa pa je vještak ukoliko je bilo na taj način iskazano radno vrijeme koje se dovodi u vezu sa primopredajom dužnosti uzeo u obzir prethodno obračunato te utvrdio razliku do 30 minuta koja nije bila obračunata i prethodno plaćena. Iz svega navedenog nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da tuženik u evidencijama o radnom vremenu za cijelo utuženo razdoblje od 01.06.2018. do 30.09.2024. godine nije vodio posebne podatke o odrađenim radnim satima tužiteljice u primopredaji dužnosti budući tuženikove evidencije o radu u cijelom utuženom razdoblju ne sadrže rubriku primopredaje dužnosti. Budući iz navedenog nedvojbeno proizlazi da tuženik nije vodio evidencije o radnom vremenu vezano za primopredaju dužnosti sukladno onome što je propisano odredbom članka 5. stavka 2. Zakona o radu ("NN" 93/14- u daljnjem tekstu ZR-a), te citiranim pravilnicima i to Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima ("NN" 73/17), Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24) pa je na tuženiku je u tom slučaju u skladu sa onim što je propisano odredbom članka 135. stavka 4. navedenog ZR-a teret dokaza radnog vremena provedenog u primopredaji dužnosti.

15. Iz iskaza saslušane tužiteljice Antonije Prlenda proizlazi da je ista do rujna 2019. godine radila u turnusima 12-24, te 12-48, a od tada da radi samo kroz jutro, te da kad je radila u turnusima da je njeno radno vrijeme bilo od 7,00-19,00 i od 19,00-7,00, te da je primopredaju vršila kolegici koja dolazi u smjenu na završetku smjene u 7:00 ujutro i 19,00 navečer. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da kad je radila u navedenim turnusima da je radila u intenzivnoj jedinici te da je primopredaja službe trajala tad od pola sata do 45 minuta. Također iz iskaza iste proizlazi da kad radi ujutro da prima službu od noćne smjene, a kad odlazi u 15:30 da primopredaje službu smjenskim sestrama. Također iz iskaza iste proizlazi da se primopredaja vrši usmeno idući od pacijenta do pacijenta, te da se predaje sve vezano za stanje pacijenta te laboratorijske pretrage, a da je ona morala voditi računa i o svemu vezano za lijekove., a ujedno da postoji i pisani dio primopredaje putem bolničkog informacijskog sustava. Tužiteljica se izjasnila i vezano za rad s covid pacijentima međutim ovaj dio iskaza tužiteljice je irelevantan budući u konačnici tužiteljica konačno uređenim tužbenim zahtjevom ne potražuje covid nagradu. 17. Iskaz tužiteljice u pogledu načina rada tužiteljice u primopredaji službe ovaj sud prihvata u cijelosti kao vjerodostojan i logičan budući navedeni iskaz nije u protivnosti sa drugim dokazima u predmetnog spisa posebice onim što je utvrđeno u nalazu i mišljenju Centra za vještačenja, a i iz pregledane odluke tuženika od 28.12.2022. godine nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da je sam tuženik naveo da radno vrijeme u primopredaji službe u jedinicama intenzivnog liječenja traje 30 minuta, te je potvrdio u tom smislu obveznost provođenja primopredaje dužnosti i na Klinici za ženske bolesti i porode, jedinici intenzivnog liječenja gdje je tužiteljica u utuženom razdoblju radila u navedenom trajanju, a iz njegove odluke nedvojbeno proizlazi da je isti definirao i počeo evidentirati primopredaju dužnosti tek od 01.01.2023. godine, a iz iskaza tužiteljice proizlazi da je isti uveo rubriku primopredaje dužnosti u evidencijama radnog vremena tek od 01.01.2025. godine. Ovaj sud je u nekoliko navrata pozivao radi saslušanja svjedokinje Ivanku Ercegović i Jelenu Jerković, te je svjedokinja Ivanka Ercegović uredno primala pozive za ročišta, ista se nije pojavljivala na ročištima i nije pravdala svoj izostanak, dok se za Jelenu Jerković dostava vraćala s naznakom "obaviještena nije podizala pošiljku". Međutim, ovaj sud je u daljnjem tijeku postupka u konačnici odustao od izvođenja dokaza saslušanjem navedenih svjedokinja kao suvišnim budući

iz iskaza saslušane tužiteljice nedvojbeno proizlazi da je ista radila na Klinici za ženske bolesti i porode u jedinici intenzivnog liječenja, a samom odlukom tuženika od 28.12.2022.godine je definirano da primopredaja u jedinicama intenzivnog liječenja traje 30 minuta. Iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja na listu 3. tog vještva (list 316-317 spisa) vještakinja izrijekom navodi da je tuženik u pravilu vršio obračune koji se dovode u vezu sa primopredajom službe počevši od siječnja 2023.godine na način da se u evidencijama rada gdje je primjenjivo iskazuje završetak rada do 30 minuta nakon uobičajenog radnog ciklusa pa da je vještak u tom slučaju ako je bilo iskazano vrijeme koje se dovodi u vezu sa primopredajom uzeo u obzir prethodno obračunato te da je utvrdio razliku do 30 minuta koja nije bila obračunata i prethodno plaćena. Iz nalaza i mišljenja vještakinje proizlazi da je ista uzimala u obzir samo one dane iz evidencija rada kad je tužiteljica uistinu nakon radnog vremena izvršila primopredaju. Budući iz navedenog nalaza i mišljenja Centra za vještačenja da je i sam tuženik kad je počeo vršiti obračune koji se dovode u vezu sa primopredajom službe u odnosu na tužiteljin rad u vezi primopredaje službe na Klinici za ženske bolesti i porode uzimao u obzir da je tužiteljica kad je odradila primopredaju službe istu odradila u trajanju od 30 minuta jer je isti upravo od 01.01.2023.godine na navedeni način počeo iskazivati navedeno trajanje vremena primopredaje službe po završetku rada, odnosno nakon uobičajenog radnog ciklusa. U navedenom smislu obzirom na navedeno odustalo se od izvođenja dokaza saslušanjem navedenih svjedokinja Ercegović i Jerković kao suvišnim.

16. Iz pregledane Odluke tuženika Klasa: 113-01/22-01/151, Urbroj: 2181-147-01/GB-22-1 od 28.12.2022.godine (list 8 spisa) je razvidno da je tuženik tek tom Odlukom sukladno onome što je propisano odredbom članka 28. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 29/18, 35/19, 78/19, 92/19 i 56/20) definirao pojam primopredaje službe, te u tom pravcu istakao da se pod izrazom primopredaja službe podrazumijeva međusobna komunikacija između liječnika i međusobna komunikacija između medicinskih sestara, a u svrhu predavanja informacija o pacijentima o kojima skrbe u službi dežurstva i turnusu, te navodi da primopredaju službe obavljaju liječnici i medicinske sestre koje izlaze iz dežurstva odnosa turnusa, te da liječnike i medicinske sestre za primopredaju službe određuje voditelj odnosno glavna medicinska sestra ustrojstvene jedinice, te određuje vrijeme trajanja primopredaje službe ističući da primopredaja službe na bolničkom odjelu traje 20 minuta, a u jedinicama intenzivnog liječenja 30 minuta, te je naveo da se vrijeme primopredaje službe dodatno evidentira u evidenciji radnog vremena liječnika i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe i da se zbraja sa ostalim satima odrađenog rada u tekućem mjesecu, a da se višak iznad mjesečnog fonda plaća kao prekovremeni rad, te ističe da se navedena odluka vezano za primopredaju službe primjenjuje od 01.siječnja 2023.godine. Dakle, iz citirane odluke tuženika nedvojbeno proizlazi da tuženik evidentira primopredaju dužnosti tek od navedene odluke i to tek od 01.siječnja 2023.godine a istu određuje paušalno, a ne prema stvarno utvrđenim satima primopredaje i to u trajanju od 20 minuta za odjele, a 30 minuta za odjele intenzivne njege bez da utvrđuje stvarne sate odrađene u primopredaji službi,

17. Radi utvrđivanja visine predmetnog potraživanja s osnova primopredaje službe izveden je dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po Centru za vještačenja d.o.o. Split - vještakinja Ines Lozić.

18. Iz pregledanog nalaza i mišljenja Centra za vještačenja d.o.o. Split - vještakinje Ines Lozić (list 312-327 spisa) proizlazi da je vještakinja pri izradi nalaza i mišljenja koristila obračunske isprave za isplatu plaće-naknade (platne liste) i evidencije o radnom vremenu, koje sadrže točan podatak o početku i završetku radnog vremena, za razdoblje od 01. lipnja 2018. godine do 30. rujna 2024. godine. Napominje se da evidencije o radnom vremenu, koje je tuženik dostavio u spis, ne sadrže datum sačinjavanja ni potpis radnika i ovlaštene osobe. Nadalje, vještakinja navodi da je uvidom u raspoloživu dokumentaciju razvidno da se tužbenim zahtjevom navodi da tužitelj potražuje iznos po osnovi naknade za primopredaju službe 30 minuta nakon završetka radnog vremena. Uzevši u obzir navedeno, a pod pretpostavkom da Sud zauzme stav da tužitelju pripada pravo potraživanja za primopredaju službe, odnosno da je tužitelj nakon završetka radnog vremena ostao raditi 30 minuta dulje te da bi rad iznad 8 sati dnevno predstavljao prekovremeni rad, te da se u Tabeli 1. daje obračun neisplaćene naknade za primopredaju službe. Vještak da je izvršio uvid u Evidencije o radnom vremenu za svaki dan utuženog razdoblja, utvrdio broj dana primopredaje u pojedinom mjesecu te izvršio obračun naknade za primopredaju službe. Izračun naknade za primopredaju službe izvršen je na mjesečnoj osnovi, a polazište za izračun je vrijednost osnovne plaće. Naime, za svaki mjesec utvrđena je vrijednost osnovne plaće za svaki sat rada te su uzeti u obzir dani iz Evidencija rada kada je tužitelj, nakon radnog vremena, izvršio primopredaju. Napominje se da je tuženik u pravilu vršio obračune koji se dovode u vezu s primopredajom službe, počevši od siječnja 2023. godine, na način da se u Evidencijama rada, gdje je primjenjivo, iskazuje završetak rada do 30 minuta nakon uobičajenog radnog ciklusa. Vještak je u tom slučaju, ako je bilo iskazano vrijeme koje se dovodi u vezu s primopredajom, uzeo u obzir prethodno obračunato te utvrdio razliku do 30 minuta, koja nije bila obračunata i prethodno plaćena. S obzirom da je u dijelu utuženog razdoblja službena valuta u RH bila kuna dok je na dan izrade vještačenje službena valuta euro, navodi se da će vještak inicijalno, informativno, sve izračune izvršiti u valuti koja je bila izvještajna i obračunska te u kojoj su izvršena plaćanja u utuženom razdoblju. Nadalje, da će vještak iznose utvrđene u izvještajnoj valuti u utuženom razdoblju preračunati u službenu valutu RH na dan izrade vještačenja, primjenom odredbi čl. 7. i 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (NN 57/22, 88/22) kao i primjenom fiksnog tečaja konverzije kune u euro temeljem Odluke o objavi uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (NN 85/2022) koji iznosi 7,53450 kuna za jedan euro. Zaključno, vještakinja ističe da je uvidom u raspoloživu dokumentaciju razvidno da pod pretpostavkom da sud zauzme stav da tužiteljici pripada pravo potraživanja po osnovi primopredaje službe, odnosno da je tužiteljica krajem svakog radnog dana ostala raditi 30 minuta dulje, za razdoblje od 01.06.2018. do 30.09.2024. godine da potraživanje po osnovi primopredaje službe iznosi 4.157,32 EUR, a manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe da iznosi 864,42 EUR, a slijedom čega da ukupno potraživanje tužiteljice koje proizlazi iz neobračunate primopredaje službe iznosi 5.021,74 EUR (Tabela 4. stupac '4').

19. Ovaj sud u cijelosti smatra vjerodostojnim i logičnim nalaz i mišljenje Centra za vještačenja budući je isti sačinjen sukladno nalogu ovog suda i radnopravnoj dokumentaciji koju je u spis za potrebe vještva dostavio tuženik. Tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev sukladno navedenom nalazu i mišljenju Centra za vještačenja podneskom od 9. lipnja 2026. Tuženikove primjedbe na nalaz i mišljenje Centra za

vještačenja istaknute u podnesku tuženika od 19.05.2026. su neosnovane, a posebice primjedba da je Centar za vještačenja izvršio pogrešan matematički izračun. Tuženik u navedenom podnesku ističe da primopredaja službe nije prekovremeni rad. Točno je da se primopredaja službe sukladno zaključku sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja od 17.veljače 2023.godine smatra radnim vremenom radnika, ali ista postaje prekovremeni rad u situaciji kad radnik temeljem rada u primopredaji službe ostvari veći broj sati rada od redovnog mjesečnog fonda sati, te mu se ti sati u tom slučaju obračunavaju kao prekovremeni rad., a što je u konkretnoj pravnoj stvari slučaj. Navedene činjenice je potvrdio i sam tuženik u odluci od 28.12.2022.godine jer je u toj odluci istaknuo da se vrijeme primopredaje službe dodatno evidentira u evidenciji radnog vremena liječnika i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe te da se zbraja s ostalim satima odrađenog rada u tekućem mjesecu te da višak iznad mjesečnog fonda plaća kao prekovremeni rad, a za takav se prekovremeni rad sukladno odredbi članka 49. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja osnovica plaće uvećava za 50%. Što se tiče primjedbe da vještak nije mogao samo izvršiti umnožak 30 minuta nakon svakog radnog dana i na takav način izračunati dugovanje po osnovi primopredaje dužnosti potrebno je istaći da je upravo na takav način i sam tuženik vršio izračun primopredaje dužnosti budući je Centar za vještačenja utvrdio da je tuženik počevši od 01.01.2023.godine u evidencijama rada gdje je to bilo primjenjivo iskazivao završetak rada do 30 minuta nakon uobičajenog radnog ciklusa, a tuženik je ujedno u svojoj odluci od 28.12.2022. (list 8 spisa) naveo da se vrijeme primopredaje službe počevši od 01.01.2023.godine evidentira na način da se zbraja sa ostalim satima odrađenog rada u tekućem mjesecu. Tuženik nije niti mogao na drugi način obračunavati sate rada koje je tužiteljica provela u primopredaji službe budući je iz pregledanih tuženikovih evidencija o radnom vremenu koje prileže spisu razvidno da isti nije uredno vodio navedene evidencije jer iste nisu sadržavale rubriku primopredaju službe za cijelo utuženo razdoblje, te su se radni sati primopredaje službe i mogli u tom slučaju utvrditi jedino na način kako ih je Centar za vještačenje i utvrdio i to isključivo na mjesečnoj osnovi, uzimajući za polazište vrijednost osnovne plaće za svaki sat rada, te isključivo dane kad je tužiteljica prema tuženikovim evidencijama rada nakon radnog vremena uistinu i izvršila primopredaju. Vrijeme rada u primopredaji službe u jedinici intenzivnog liječenja od 30 minuta proizlazi iz iskaza tužiteljice, ali i iz tuženikove odluke od 28.11.2022.godine kao i utvrđenog načina na koji je iskazivao sate koji se mogu dovesti u vezu sa primopredajom službe počevši od 01.01.2023. Za primopredaju službe nije bio potreban nalog poslodavca budući se primopredaja službe smatra redovnim radom, a ista postaje prekovremeni rad samo ako broj radnih sati u primopredaji službe prijeđe redovan mjesečni fond radnih sati, a u konkretnom slučaju iz nalaza i mišljenja upravo i proizlazi da su sati rada koje je tužiteljica odradila u primopredaji prešli redovan mjesečni fond radnih sati pa se isti u tom smislu trebaju platiti tužiteljici kao prekovremeni rad s osnova primopredaje dužnosti. Vještak je uzeo u obzir samo podatke iz evidencija rada kad je tužiteljica radila nakon završetka rada, a ne kad tužiteljica nije bila na radnom mjestu. Obzirom da nije bilo nikakve matematičke pogreške u izračunu Centra za vještačenja iz navedenih razloga sud nije pozvao vještaka da se očituje na navedene prigovore tuženika koji su isključivo paušalni i nisu ničim pravno utemeljeni.

20. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku, sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja usvojen je u cijelosti tužbeni

zahtjev tužiteljice i odlučeno je kao u točki I/ izreke ove presude. Na navedeni ukupni iznos glavnice potraživanja u iznosu od 5.021,74 EUR- a po izračunu Centra za vještačenja, a od čega 4.157,32 Eur-a s osnova neplaćene primopredaje dužnosti i 864,42 Eur-a s osnova neplaćene naknade za godišnji odmor i bolovanje tužiteljicu pripadaju i zakonske zatezne kamate koje se do 31.12.2022. godine obračunavaju temeljem odredbe članka 29. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("NN" br. 35/05, 41/08, 126/21 i 78/15), a od 01.01.2023.godine do isplate temeljem izmijenjene odredbe članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a koje zakonske zatezne kamate teku od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja i to petnaestog dana u idućem mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, a prema članku 84. stavku 3. ZR/09, odnosno 92. stavku 3. ZR/14. Budući zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a koje su sadržane u dosuđenom bruto iznosu zatražene razlike naknade plaće do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, sve sukladno odredbi čl. 45. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 43/13, 120/13, 125/13 i 148/13) i čl. 61. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 9/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13 i 160/13) tužiteljici je dosuđena zakonska zatezna kamata kao u točki I/ izreke izuzev zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak. Tuženik ničim nije dokazao da je podmirio navedene dugovane iznose s osnova primopredaje dužnosti i posljedično naknade za godišnji i bolovanje, budući isti sudu nije dostavio nikakve platne podatke iz kojih bi to proizlazilo pa se ne može smatrati da je isti podmirio navedeno dugovanje tužiteljici i da je samim time njegova obveza prema tužiteljici vezano za navedenu isplatu prestala.

21. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, a obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela u ovom postupku tuženik je istoj dužan sukladno odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a naknaditi parnične troškove. Tužiteljica je popisala troškove u podnesku od 9. lipnja 2026. U navedenom smislu tužiteljicu kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 06.11.2025. u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 11.11.2024. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 03.03.2025. u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 18.04.2025. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 16.06.2025. u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 23.07.2025. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 24.11.2025. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 27.02.2026. u iznosu od 100 bodova; sastava podneska od 08.06.2026. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 17.06.2026. u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 50 bodova, a što ukupno iznosi 1150 bodova, te što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 EUR ukupno iznosi 2.300,00 EUR, te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 575,00 EUR ukupno iznosi 2.875,00 EUR, te što uz zatražene troškove vještačenja u iznosu od 400,00 EUR ukupno iznosi 3.275,00 EUR, a koji iznos je tuženik dužan isplatiti tužiteljici na ime troškova ovog parničnog postupka, a kako je i odlučeno u toč. II izreke presude. Na navedeni priznati iznos na ime troškova ovog parničnog postupka u iznosu od 3.275,00 EUR tužiteljici je priznata i zakonska zatezna kamata koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22),

te sukladno Uredbi o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22). Tuženik se u podnesku od 15.05.2026..godine protivio isplati parničnog troška na račun punomoćnice tužiteljice. Međutim, tužiteljici je dosuđen parnični trošak kako je i potraživala na račun punomoćnice tužiteljice budući je člankom 94. stavak 1. ZPP-a propisano da opseg punomoći određuje stranka, a člankom 95. stavak 1. točka 3. ZPP-a je propisano da ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći da je odvjetnik na temelju takve punomoći ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove. Tužiteljica je na ročištu od 16. lipnja 2025. izričito u svom iskazu navela da je opunomoćila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić odvjetnicu u Splitu da je zastupa u ovom predmetu kao i za primanje svih novčanih primitaka računajući i za primitak parničnih troškova, a s čime se može smatrati da joj je za primitak parničnih troškova na ovom ročištu u predmetnoj pravnoj stvari izdala specijalnu punomoć za primitak parničnih troškova. U punomoći koju je tužiteljica izdala odvjetnici Martini Radić Šunjić (list 6 spisa) proizlazi da je ista izričito ovlastila istu na primanje novca i novčanih vrijednosti, a čime ju je ovlastila da može primiti i ispunjenje obveze na naknadu troškova postupka u korist tužiteljice. Pored navedenog potrebno je istaći da zahtjev tužiteljice za isplatom parničnog troška na račun punomoćnika tužiteljice ne predstavlja preinaku tužbenog zahtjeva budući je sukladno odredbi članka 191. stavak 1. ZPP-a propisano da je preinaka tužbe promjena istovjetnosti tužbenog zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanja drugog zahtjeva uz postojeći dok parnični trošak sukladno onome što je propisano odredbom članka 151.stavka 1. ZPP-a ne predstavlja tužbeni zahtjev već nastali izdatak učinjen u tijeku ili u povodu postupka. Sud odlučuje sukladno odredbi članka 164.stavka 1. ZPP-a o tome da li i u kojem iznosu stranku pripada zatraženi parnični trošak i to na određeni zahtjev stranke u zavisnosti od uspjeha u parnici. U tom smislu stranka postavlja zahtjev za isplatu troška, a sud odlučuje o visini parničnog troška koji stranku pripada pa u tom smislu izmjena potraživanja načina plaćanja u zahtjevu za isplatu parničnog troška ne predstavlja u pravnom smislu ni preinaku tužbe. Radi navedenog dosuđen je tužiteljici parnični trošak na račun njene punomoćnice, a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude.

U Splitu, 22. srpnja 2026.

Sudac
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-18622**

Kontrolni broj: **01e95-f5958-9277f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.